

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ การกำหนดอัตราเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ การเลื่อนชั้น การโอน การสอบสวน การรักษาวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
การกำหนดอัตราเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้น การเลื่อน
อันดับ การเลื่อนชั้น การโอน การสอบสวน การรักษาวินัย และ
การออกจากราชการของข้าราชการและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยเกษตร-
ศาสตร์ จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ปฏิบัติจัดทำตามกฎหมาย
ว่าด้วยการโอนมหาวิทยาลัยไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และโดยที่
บัดนี้ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขึ้น และอาจมีมหาวิทยาลัยอื่น
ขึ้นอีก จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
มหาวิทยาลัยขึ้น เพื่อให้การกำหนดอัตราเงินเดือน การบรรจุ การแต่งตั้ง
และอื่นๆดังกล่าวแล้วของข้าราชการและลูกจ้างในมหาวิทยาลัยทุกแห่ง
เป็นไปอย่างเดียวกัน จึงต้องตรากฎหมายขึ้น